

Til lovforslag nr. L 37

Folketinget 2022-23 (2. samling)

Betænkning afgivet af Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget den 00. april 2023

2. udkast

til

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet

(Implementering af forskellige aftaler om grøn omstilling, herunder dele af power-to-x-aftalen af 15. marts 2021)

[af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 12 ændringsforslag til lovforslaget. Klima-, energi- og forsyningsministeren har stillet ændringsforslag nr. 1 og 7-12, og Enhedslistens og Alternativets medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2-6.

2. Indstillinger

◇

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne og Socialistisk Folkeparti

Socialdemokratiets, Venstres, Moderaternes og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget understreger behovet for, at der med lovforslaget sikres konkrete løsninger for lokal kollektiv tarifiering. Dette er vigtigt for bl.a. at skabe sikkerhed for de regulatoriske testzoner i Danmark, såsom GreenLab Skive, også efter testperiodens udløb. Lovforslaget tilvejebringer de nødvendige rammer for både tariferings- og afregningsmodeller. Ifølge bemærkningerne kan tarifgrundlaget for lokal kollektiv tarifiering afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet, hvilket f.eks. kan være et virtuelt målepunkt. Lovforslaget imødekommer således de ønsker, som har været frembragt af branchen undervejs i lovgivningsprocessen.

De konkrete tarifmetoder skal udvikles af netvirksomhederne og godkendes af Forsyningstilsynet, før de kan tages i brug. Partierne understreger vigtigheden af, at tariferingsmodellerne bliver realiseret og anvendelige i praksis hurtigst muligt på tværs af netselskaber efter lovens ikrafttrædelse, og at lokal kollektiv tarifiering kan anvendes til at skabe synergieffekter for bl.a. grønne virksomhedssamarbejder, der samplacere forbrug og produktion, herunder i de eksisterende regulatoriske testzoner også efter deres testperiodes ophør.

På den baggrund pålægges ministeren at følge udviklingen af lokal kollektiv tarifiering og give aftalepartierne bag power-to-x-aftalen en status på udviklingen af tarifmodeller og anvendelsen af dem i 2. halvår af 2024. Der skal i den forbindelse gives status på, om netvirksomhederne udformer modeller for kollektiv måling og afregning af tariffen, som skaber klare muligheder for synergier, der reelt aflaster det kollektive elnet, herunder i forbindelse med grønne samplacerede virksomhedssamarbejder og sektorkoblingsprojekter, borgerenergifællesskaber, projekter der er tildelt en regulatorisk testzone og tilsvarende.

Enhedslisten

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at der i aftalen mellem daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet om Udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer (Power-to-X strategi) fra 15 marts 2022 er aftalt følgende om »Lokal kollektiv tarifiering«:

»Sammenslutninger af netbrugere, f.eks. energifællesskaber og industrifællesskaber, kan forbruge og producere el

samtidigt, hvilket kan mindske deres belastning af det kollektive elnet. Partierne ønsker at fremme muligheden for tarifføsninger, der kan belønne lokale sammenslutninger af netbrugere, når de bidrager med sådanne fordele for elnettet.

Lokal kollektiv tarifiering er en tarifmetode, der kan tage højde for fællesskabernes samlede træk på det kollektive elnet, når de tariferes. Tarifmetoden har til hensigt at fremme en omkostningseffektiv udnyttelse af elnettet.

Partierne er enige om at forbedre rammerne for lokal kollektiv tarifiering ved at tillade geografisk differentiering af sammenslutninger af netbrugere. Dette vil give Energinet og netvirksomhederne mulighed for at kunne udvikle nye tariffyter, der kan tage højde for lokale forhold og løsninger.

Partierne ønsker at fremhæve, at lokal kollektiv tarifiering ikke bør medføre tariffstigninger for øvrige netbrugere. Lokal kollektiv tarifiering indebærer ikke en ændring i elafgiften.

Tarifmetoderne udarbejdes af Energinet og netvirksomhederne og godkendes af Forsyningstilsynet.«

Det aftalte om, »at partierne bag aftalen ønsker at fremme muligheden for tarifføsninger, der kan belønne lokale sammenslutninger af netbrugere, når de bidrager med sådanne fordele for elnettet« er med lovforslaget ikke implementeret. Hverken i besvarelserne til de stillede spørgsmål under udvalgsbehandlingen eller ønskerne om ændringer til lovforslaget er blevet imødekommet. I svarene henvises bare til, at der kan komme en ny tarifmodel, hvis Forsyningstilsynet vil det.

Klimarådet har fastslået, at det hverken er anskueliggjort, at 2025-målet eller 2030-målet for CO₂-reduktioner nås med den vedtagne politik.

Der er al mulig grund til at skabe rammevilkår for udbygningen af den vedvarende energi så den folkelige deltagelse øges. Det er det som boligforeninger, andelsboligforeninger og initiativtagerne til borgerenergifællesskaber efterspørger, at lovforslaget skal fremme.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af klima-, energi- og forsyningsministeren, tiltrådt af <>:

Til titlen

1) I undertitlen ændres »15. marts 2021« til: »15. marts 2022«.

[Præcisering]

Af et mindretal (EL og ALT), tiltrådt af <>:

Til § 1

2) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 5, nr. 1, affattes således:

»1) *Aftagenummer*: Et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf.

§ 20, stk. 1, nr. 4, eller er knyttet til et virtuelt målepunkt, som er beregnet ud fra en summering af andre målepunkter.«

[Tilføjelse af bestemmelse om virtuelt målepunkt]

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»02. § 5, nr. 17, affattes således:

»17) *Forbrugssted*: Det sammenhængende areal henholdsvis område, som en elkunde råder over henholdsvis ejer af.«

[Ændring af definitionen af forbrugssted]

4) I den under nr. 4 foreslåede § 5, nr. 21, affattes *litra a og b* således:

a) Tilslutning af en elkundes produktionsanlæg, placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, samt fordeling af elektricitet derfra til elkundens forbrugsinstallationer og lagring bag forbrugsstedet samt fordeling af elektricitet, der leveres fra det kollektive elforsyningsnet til en elkundes forbrugsanlæg.

b) Fordeling af elektricitet fra egne produktionsanlæg og fra det kollektive elforsyningsnet til fællesskaber af lejere, andelshavere og ejere i boligorganisationer afgrænset ved elkundens forbrugssted.«

[Elkunders mulighed for interne elektricitetsforbindelser inden for egen ejendom]

5) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 9 indsættes som nyt stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Borgerenergi- og VE-fællesskaber kan beskæftige sig med produktion, deling, levering, forbrug, aggregering, energilagring, energieffektivitetsydelser eller ydelser til opladning af elektriske køretøjer eller yde andre energiydelser til sine deltagere eller kapitalejere.

Stk. 3. Som medlemmer af borgerenergi- og VE-fællesskaber kan indgå fysiske personer, kommunale og private institutioner, lokale myndigheder, boligorganisationer samt små og mellemstore virksomheder.«

[Energifællesskabers deling af egenproduceret el og medlemskreds]

6) Efter nr. 24 indsættes som nyt nummer:

»04. I § 73 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal sikre, at der etableres kosttægte tarifiering for hver kategori af elkunder, herunder for borgerenergi- og VE-fællesskaber og deres medlemmers deling af egenproduceret el.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.«

[Energifællesskaber anføres som elkunder i relation til kosttægte tarifiering]

Af klima-, energi- og forsyningsministeren, tiltrådt af <>:

Til § 2

7) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 7, stk. 2 og 5, indsættes efter »nr. 2«: »og 3«.
[Måle-, faktura- og regnskabskrav, der gælder efter § 7 i lov om afgift af elektricitet, foreslås at gælde for direkte linjer]

8) Nr. 5 affattes således:

»5. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Netvirksomhedens ansvar efter § 7, stk. 1, omfatter også pligt til at måle forbruget af elektricitet hos forbrugere på en direkte linje, der er tilsluttet virksomhedens net.

Stk. 2. Netvirksomheden stiller løbende oplysninger om det målte forbrug til rådighed for virksomheden, der er registreret efter § 4, stk. 2, på den direkte linje.«

[Præcisering af netvirksomhedens pligt til at måle forbrug af elektricitet hos forbrugere på en direkte linje]

9) Nr. 6 og 10 udgår.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7 og 8]

10) Nr. 9 udgår.

[Den foreslåede § 9 b udgår, da der ikke vil kunne gælde andre særlige afgiftsforhold på en direkte linje]

11) Nr. 11 og 12 udgår.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7 og 10]

Af klima-, energi- og forsyningsministeren, tiltrådt af:

Til § 3

12) I § 3 ændres »1. april 2023« til: »1. maj 2023«.
[Ændring af ikrafttrædelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås at foretage en lovteknisk ændring af lovforslagets titel. Det præciseres med ændringsforslaget, at Power-to-x-aftalen blev indgået 15. marts 2022, og ikke 15. marts 2021, som det fremgår af lovforslagets titel.

Til nr. 2

Der findes ingen definition af målepunkter, som ikke direkte referer til en fysisk måling, hvilket kan forhindre etableringen af nye energifællesskaber, der sikrer deling af el over det kollektive elnet og agerer med et samlet ansvar for køb og salg af el til elnettet på vegne af energifællesskabets medlemmer.

Med den foreslåede bestemmelse sikres en eksplicit hjemmel i loven til virtuelle målepunkter. På den måde kan borgerenergi- og/eller VE-fællesskaber få opgjort deres samlede, fælles udveksling af el med elnettet ud over deres interne deling af egenproduceret el og dermed afregningen for købt eller solgt el til markedspriser henholdsvis tarif for den fælles indkøbte el. Denne opgørelse kan foretages ud fra de deltagende elkunders individuelle (fysiske) målepunkter. Det involverede netselskab kan foretage denne beregning ud fra summeringen over de individuelle målere, som indgår, og hvor netselskabet har dataadgang.

Til nr. 3

Den nuværende bestemmelse opererer med en afgrænsning af forbrugssted ved matrikler og/eller sammenhængende bygninger på tværs af matrikler. Den nuværende bestemmelse har sin oprindelse i en tid, hvor elkunder typisk ikke selv producerede el, men aftog denne fra producenter, der lige som de selv var tilsluttet det kollektive elnet. I de senere år har bestemmelsen givet anledning til en meget forskellig fortolkningspraksis fra de forskellige netselskabers side, hvor nogle har lagt vægten på bygninger, andre på afgrænsningen til en enkelt matrikel og igen andre har betragtet f.eks. en boligorganisations ejendom over flere sammenhængende matrikler som et forbrugssted.

Med den foreslåede bestemmelse sigtes mod at få dækket de arealer, som elkunden benytter til aktiviteter, som giver anledning til at bruge el og evt. egenproducere el. Arealerne kan enten være ejet af elkunden eller være lejet, men afgørende er den aktuelle råderet. Arealerne skal være sammenhængende ved at støde op til hinanden eller være i umiddelbar nærhed af hinanden, hvilket bl.a. kan indebære, at de er afskilt ved en transportvej.

Den foreslåede ændring forventes at ville fjerne en række af de barrierer af administrativ og økonomisk art, som en videreførelse af den nuværende bestemmelse indebærer.

Til nr. 4

Med den ændrede formulering af forbrugssted, som foreslået i ændringsforslag nr. 3, er der også behov for at præcisere elkunders ret til at etablere interne elektricitetsforbindelse.

Med den foreslåede ændring indsættes en bestemmelse om interne net og elkunders ret til at etablere disse net.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 5

I loven findes der hverken en præcisering af, hvad der gør etableringen af borgerenergi- og VE-fællesskaber meningsfuld og heller ikke nogen præcisering af, hvem der kan indgå som medlemmer i energifællesskaber, hvilket gør, at det aktuelle retsgrundlag alene findes i EU's direktiver og i den bekendtgørelse, som ministeren har udstedt med hjemmel i § 9 i loven, jf. bekendtgørelse nr. 1069 af 30. maj 2021. Da der ikke eksplicit er nævnt boligorganisationer i form af almene boligafdelinger, andelsboligforeninger og ejerforeninger som medlemmer, bliver de regnet som små og mellemstore virksomheder, hvilket gør at enkelte af dem udelukkes, da de overskrider de økonomiske grænser, der gælder for små og mellemstore virksomheder.

Med den foreslåede ændring indsættes en bestemmelse i loven om, hvem borgerenergi- og VE-fællesskaber er, og hvem der kan indgå i disse, herunder boligorganisationer som f.eks. almene boligafdelinger, andelsboligforeninger og ejerforeninger.

Til nr. 6

Med de foreslåede ændring sikres rammerne for, at netvirksomhederne kan etablere en tarifmodel svarende til "lokal kollektiv tarifiering" for energifællesskaber. Dette kan

ske uden, at der i loven foreskrives nogen bestemt tarif eller en specifik tarifmodel, men der angives generelle rammer for, at disse udarbejdes i relation til hver kategori af elkunder.

Til nr. 7

Det fremgår af § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om elafgift (herefter elafgiftsloven), at afgiften skal svares af den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, og af den der til eget forbrug fremstiller elektricitet. Ved den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. stk. 1, nr. 1, forstås net- og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning (herefter elforsyningsloven), jf. elafgiftslovens § 3, stk. 2.

Med lovforslagets § 2, nr. 2-4, foreslås det, at afgiften også skal svares af den, der er registreret for afgift efter § 4, stk. 2-5.

Det fremgår af elafgiftslovens § 4, stk. 2, at registreringspligten efter stk. 1 desuden omfatter den, der uden at være omfattet af elforsyningslovens § 19 leverer elektricitet til forbrug her i landet. Dette omfatter bl.a. leverancer af elektricitet, der ikke sker via transmission- og distributionsnettet (det kollektive elforsyningsnet), men via en elproducentens interne elnet, leverancer af elektricitet inden for områder, der ikke er tilsluttet det kollektive elforsyningsnet, f.eks. visse små ø-samfund, og virksomheder, der driver kørestrømsnet for eltog.

Det fremgår af elafgiftslovens § 5, stk. 1, at der ikke skal svares afgift af elektricitet, der leveres til virksomheder, der erhvervsmæssigt afsætter elektricitet, og som er registreret efter § 4, jf. litra a, leveres til virksomheder registreret efter § 4, stk. 3-5, jf. litra b, eller udføres til udlandet, jf. litra c. Det er efter § 5, stk. 2, en forudsætning for anvendelse af stk. 1, litra a, at elektriciteten leveres til et aftagenummer, der kun vedrører en virksomhed nævnt i stk. 1, litra a. Det er efter § 5, stk. 3, en forudsætning for anvendelse af stk. 1, litra b, at elektriciteten leveres til et aftagenummer, der kun vedrører en virksomhed nævnt i stk. 1, litra b.

Efter elafgiftslovens § 7, stk. 2, skal afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, måle og føre regnskab over fremstillingen, afsætningen og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Efter elafgiftslovens § 7, stk. 5, fastsætter Skatteforvaltningen de nærmere regler for afgiftspligtiges regnskabsførelse og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette hos afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2.

Efter elafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 7, stk. 2. Efter § 15, stk. 3, kan den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Efter stk. 4 kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med lovforslagets § 1, nr. 12, defineres en direkte linje som en direkte elektricitetsforbindelse mellem en elprodu-

cent og en forbruger, hvorpå der dels leveres elektricitet direkte fra elproducenten til forbrugeren på den direkte linje, dels leveres elektricitet fra en elhandler på det kollektive net til forbrug på den direkte linje. Elektricitet produceret af elproducenten på den direkte linje kan efter almindelige regler også leveres til det kollektive net.

Direkte linjer har ét tilkoblingspunkt til det kollektive net. Der kan ligge flere forbrugere, herunder med forskellige cvr-numre, bag tilkoblingspunktet. Der er dog kun knyttet ét aftagenummer til hvert tilkoblingspunkt på det kollektive net, og derfor vil kun en af forbrugerne på den direkte linje kunne indgå aftale med en elhandelsvirksomhed om leverancer af elektricitet til aftagenummeret.

Det foreslås efter lovforslagets § 2, nr. 4, at indsætte et nyt nummer.

Det foreslås i elafgiftslovens § 7, stk. 2 og 5, efter ”nr. 2” at indsætte ”og 3”. Det er en henvisning til elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, medfører, at også afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3, vil skulle måle og føre regnskab over fremstillingen, afsætningen og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Det medfører også, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt eller med forsæt til at unddrage statskassen afgift overtræder § 7, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, vil kunne straffes med bøde eller fængsel.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 5, medfører, at Skatteforvaltningen også skal fastsætte de nærmere regler for afgiftspligtiges regnskabsførelse og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette hos også afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3.

Efter det foreslåede skal den, der leverer elektricitet til forbrug på den direkte linje, registreres for afgift hos og svare afgift til Skatteforvaltningen, jf. § 4, stk. 2, i elafgiftsloven og det i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede § 3, stk. 1, nr. 3, i elafgiftsloven.

Den registrerede efter § 4, stk. 2, på en direkte linje skal måle og føre regnskab over fremstillingen, afsætningen og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen, jf. § 7, stk. 2. Dette omfatter både forbrug af elektricitet fra det kollektive net og elektricitet produceret på den direkte linje.

Ved levering af elektriciteten fra det kollektive net skal der efter elafgiftslovens § 5, stk. 1, litra a, ikke svares afgift, da leveringen sker til en virksomhed, der er registreret efter elafgiftslovens § 4.

Ved fakturering af afgiften til andre forbrugere på den direkte linje skal kravene i § 7, stk. 3, overholdes.

Til nr. 8

Elafgiftslovens § 7 fastsætter regler om måle-, faktura- og regnskabskrav for forbrug af elektricitet.

Efter § 7, stk. 1, fremgår det bl.a., at netvirksomheder og transmissionsvirksomheder omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1, skal måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, der

er tilsluttet virksomhedens net, samt eget forbrug af elektricitet. Virksomheden skal føre et regnskab over det nævnte forbrug samt over mængden af elektricitet, der leveres og distribueres for andre registrerede virksomheder, som kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige elmængder, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Netvirksomheder har måleansvar efter elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 2, herunder er der krav om, at netvirksomhederne måler forbruget på en direkte linje. Netvirksomheden skal måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elforbrugere eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde.

Aktørerne på det danske elmarked anvender det centrale og uafhængige it-system, DataHub, til at kommunikere med hinanden om danskernes elforbrug, herunder målerdata, og sikrer, at de har den nødvendige information til at afregne kunderne.

Det følger af bemærkningerne til elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 2, Folketingstidende 2017- 18, A, L 165, som fremsat, side 16-17, at netvirksomheder har ansvar for både måling af og afregning af elektricitetsforbrug hos elforbrugere med slutforbrug og elproducenter med eget forbrug, såkaldte egenproducenter, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet i netvirksomhedens netområde. Bestemmelsen omfatter også direkte linjer, hvorfor disse vil være omfattet af netvirksomhedens ansvar for måling af elektricitetsforbrug, uden at elproducenten behøver at producere el til eget forbrug.

Det følger således allerede af gældende ret, at netvirksomheder har ansvar for at måle forbruget af elektricitet på direkte linjer, der er tilsluttet netvirksomhedens net. Det vurderes dog hensigtsmæssigt at præcisere, at pligten, der følger af § 7, stk. 1, også gælder for forbrug på direkte linjer.

Det foreslås, at det fremsatte lovforslags § 2, nr. 5, affattes således, at der efter § 7 indsættes et § 7 a. Det foreslås som stk. 1 at netvirksomhedens ansvar efter § 7, stk. 1, også omfatter pligt til at måle forbruget af elektricitet hos forbrugere på en direkte linje, der er tilsluttet virksomhedens net. Det foreslås som stk. 2, at netvirksomheden løbende stiller oplysninger om det målte forbrug til rådighed for virksomheden, der er registreret efter § 4, stk. 2, på den direkte linje.

Det medfører, at en netvirksomhed skal foretage målinger af forbrug af elektricitet på direkte linjer, der er tilsluttet netvirksomhedens net.

Det foreslåede medfører, at netvirksomheden løbende vil skulle stille oplysninger om det målte forbrug til rådighed via datahubben for den registrerede virksomhed efter § 4, stk. 2, på den direkte linje.

At det skal ske løbende indebærer, at den registrerede virksomhed efter elafgiftslovens § 4, stk. 2, på den direkte linje ved hjælp af disse oplysninger altid vil skulle være i stand til at opfylde sine forpligtelser efter elafgiftsloven, herunder kravet i elafgiftslovens § 8, stk. 1, hvorefter registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal opgøre periodens leverancer af elektricitet m.v.

Den registrerede virksomhed vil kunne opnå en tredjepartsadgang til disse målerdata i datahubben, således at de kan danne grundlag for dennes fakturering af forbrug af elektricitet fra det kollektive net og af elektricitet produceret på den direkte linje til de enkelte forbrugere.

Målingerne af forbrug skal ske ved hjælp af forbrugsmålere. Disse vil alene være tekniske målinger og ikke måling ved et aftagenummer.

Ved opgørelse af det afgiftspligtige forbrug af elektricitet inde på den direkte linje anvendes målerdata fra forbrugsmålere, der opsættes af den netvirksomhed, hvis netområde omfatter den direkte linje, jf. elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 2. Netvirksomheden skal indmelde disse målerdata til datahubben.

Denne pligt skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 7, hvorefter afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3, skal måle og føre regnskab over fremstillingen, afsætningen og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Til nr. 9

Det foreslås med ændringsforslag nr. 9, at lovforslagets § 2, nr. 6 og 10 udgår af lovforslaget grundet ændringsforslag nr. 7 og 8.

Det skyldes, at gældende faktureringsbestemmelser m.v. med de rettelser, der foreslås i ændringsforslag nr. 7, skal overholdes for forbrug af elektricitet på en direkte linje. Det er således ikke nødvendigt med særskilte bestemmelser herom for forbrug på direkte linjer. Disse bestemmelser er allerede strafbelagte efter gældende ret.

Til nr. 10

Det foreslås med ændringsforslag nr. 10, at lovforslagets § 2, nr. 9, udgår af lovforslaget, da der ikke vil kunne gælde andre særlige afgiftsforhold på en direkte linje. Særskilte verifikationsbestemmelser vil således heller ikke være nødvendige.

Til nr. 11

Det foreslås at med ændringsforslag nr. 11, at lovforslagets § 2, nr. 11 og 12, udgår af lovforslaget grundet ændringsforslag til nr. 7 og 10.

Det skyldes dels, at overtrædelser af gældende faktureringsbestemmelser m.v. allerede er strafbelagte, dels, at det ikke er nødvendigt med strafbestemmelser ved manglende overholdelse af regulering i det med lovforslaget foreslåede § 9 b, der udgår.

Til nr. 12

Det foreslås at foretage en ændring af lovforslagets § 3 om lovforslagets ikrafttrædelse. Den foreslåede ændring skal sikre, at der er fornøden tid til en grundig behandling af lovforslaget i udvalget, samtidigt med at der skabes klarhed om implementeringen af lovforslagets initiativer, herunder navnlig om reglerne vedrørende direkte linjer, geografisk differentierede forbrugstariffer og lokal kollektiv tarifiering, der implementerer dele af Aftale om udvikling og fremme

af brint og grønne brændstoffer (Power-to-X strategi) fra 15. marts 2022.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 8. februar 2023 og var til 1. behandling den 23. februar 2023. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høringssvar

Udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring tre gange i forskellige udgaver. Klima-, energi- og forsyningsministeren sendte det seneste udkast til udvalget den 16. september 2022, jf. KEF alm. del – bilag

492, folketingstidende 2021-22. Den 16. februar 2023 sendte klima-, energi- og forsyningsministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 15 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 6 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 1 deputation, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 42 spørgsmål til klima-, energi- og forsyningsministeren til skriftlig besvarelse, hvoraf de 40 er besvaret. De resterende 2 spørgsmål forventes besvaret inden 2. behandling.

Anne Paulin (S) Ida Auken (S) Kris Jensen Skriver (S) Lea Wermelin (S) Mette Reissmann (S) Per Husted (S)

Rasmus Horn Langhoff (S) fmd. Bjarne Laustsen (S) Thomas Monberg (S) Linea Søgaard-Lidell (V)

Lars Christian Lilleholt (V) Kim Valentin (V) Jan E. Jørgensen (V) Charlotte Bagge Hansen (M) Karin Liltorp (M)

Lise Bech (DD) Kenneth Fredslund Petersen (DD) Steffen W. Frølund (LA) Steffen Larsen (LA) Mona Juul (KF)

Per Larsen (KF) Peter Seier Christensen (NB) Morten Messerschmidt (DF) Signe Munk (SF) Carl Valentin (SF)

Marianne Bigum (SF) nfm. Søren Egge Rasmussen (EL) Samira Nawa (RV) Theresa Scavenius (ALT)

Siumut, Inuit Ataqatigiit, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	50	Radikale Venstre (RV)	7
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	23	Dansk Folkeparti (DF)	7
Moderaterne (M)	16	Alternativet (ALT)	6
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Nye Borgerlige (NB)	4
Danmarksdemokraterne - Inger Støjberg (DD)	14	Siumut (SIU)	1
Liberal Alliance (LA)	14	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	10	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	9	Javnaðarflokkurin (JF)	1